

af Provisorier og meget andet skadede sit eget Parti saa meget, at det blev Partiets Død.

Der er sagt, jeg husker ikke af hvem, men det var en kendt Højrepolitiker: Vi har Magten og vil — saa bandede han — ogsaa bruge den. Hvis det er rigtigt, tror jeg, at det er det, der har ødelagt det konservative Folkeparti, men det er i Virkeligheden den samme Tankegang, ganske vist paa en anden Maade, der gaar igennem den højtærede Finansministers Tale: Det lønner sig ikke at kæmpe for de faa mod de mange, det er de mange, der har Magten, og de vil ogsaa bruge den. Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister til Trods for sit skarpe Vid, der har vist sig ved saa mange Lejligheder, alligevel her undervurderer Flertalsstyret, det saakaldte Folkestyre, i allerhøjeste Grad. Det, den højtærede Finansminister siger, at de mange altid har Retten, det lønner sig ikke at kæmpe for de faa, det er det, som har fundet sit Udtryk i Fyndordet: Magt er Ret. Det er en Anskuelse, som det forekommer mig, at man i denne Sal i alt Fald maa tage Afstand fra paa den skarpeste Maade. Jeg ved jo, at der i sin Tid var de saakaldte tre Grundlovs-partier, og Venstre var det ene, men jeg ved ogsaa, at forskellige Anskuelser og forskellige Veje kan mødes i Kampen for det samme Maal, og naar vi fra vor Side, og jeg for mit Vedkommende kæmpede for almindelig Valgret, kæmpede for Folkestyret, var det ud fra en Anskuelse, stik modsat af den, som den højtærede Finansminister gav Udtryk for. Vi mener ikke, at de mange altid har Ret, men vi mener, at det danske Folk er saa sundt og udviklet, at de mange vil vide at gøre Ret baade for de faa og de smaa og for de mange, og jeg vover at paastaa, at den Anskuelse er den, som Folkestyretanken i Virkeligheden bundet i, det er den, som begrunder Folkestyret, og det er den, der vil gøre, at Folkestyret vil blive til Gavn for det danske Folk.

Saa siger den højtærede Finansminister: Ja, men er der noget Øjeblik her i Verden, hvor det ikke lønner sig at kæmpe for de faa, hvor Løsenet er de mange, er det dette Øjeblik. Men den højtærede Finansminister er virkelig alt for gammel-dags, for Løsenet er ganske vist her i Verden „de mange“, for saa vidt som det er de mange Bajonetter, der maaske sejrer, men det Løsen, som nu anerkendes af begge de store Magtgrupper, er ikke „de mange“, men Folkenes Selvbestemmelsesret, de

smaa Nationers Selvbestemmelsesret. Der er dem, der ryster paa Hovedet, der er dem, der mener, at der staar andet bagved. Men det er nu alligevel det Løsen, Magtgrupperne sætter i Højsædet, det er det Løsen, vi Danske fremfor noget andet sætter i Højsædet: Folkenes Selvbestemmelsesret, hvad enten de er smaa eller store. Jeg vil haabe, at den højtærede Finansministers Vid for en Gangs Skyld er slaaet fejl, at det ikke er de mange, der i Kraft af, at de er de mange, altid sejrer, men at det er dem, der gaar Rettens Vej, kæmper for Retten, hvad enten denne Ret havnes af de faa eller de mange, der vil sejre til sidst.

Stilling: Den spanske Syge har i de sidste Dage taget et saadant Omfang her i Hovedstaden og vist sig at være saa farlig, at man har fundet sig foranlediget til at lukke Skolerne og forbyde Teaterforestillinger, Koncerter og lignende. Der har fra flere Sider været Ønsker fremme om, at Kirkerne ogsaa lukkes. De Ønsker vil jeg gerne slutte mig til af to Grunde, for det første, fordi en Lukning af Kirkerne sikkert vil modvirke, at Smitten udbredes, og for det andet, fordi Kirkerne vil være vel egnede til at afhjælpe den Hospitalsnød, som aldeles utvivlsomt er til Stede i Hovedstaden for Tiden. Der er en Hospitalsnød her i Hovedstaden, som vi tidligere aldrig har set, kun de allerfærreste Tilfælde bliver behandlet paa Hospitalet; store Mængder, ti Tusinder af syge, maa ligge i deres Hjem, og de Bygninger, man maa tage i Brug til Hospital, er langt fra egnede dertil. Det forekommer mig da, at der her er en Opgave for Kirkerne at løse. De store luftige Kirkerum vil sikkert egne sig fortrinligt til Hospitalsbrug. Hvis den højtærede Kirkeminister eller Justitsminister vilde finde sig foranlediget til at lukke Kirkerne, vil jeg meget anbefale de Myndigheder, som har med Fremskaffelsen af Hospitalsplads at gøre, at søge at faa Kirkerne overladt til Brug; jeg tilføjer, at selvfølgelig maa Kirkerne være de Bygninger, som først rømmes igen, saa snart Epidemien begynder at tage af; men saa længe den er i Vækst, og det er den i disse Dage, har man overmaade haardt Brug for Kirkerne til Hospitaler. Jeg skal derfor varmt anbefale den Tanke, jeg har fremsat. Jeg maa maaske tilføje, at jeg er ganske forberedt paa, at man fra visse Sider vil sige, at her har man atter et Udslag af socialistisk Kristendomsfjendskab. Det er en Beskyldning, vi har hørt saa tidt; jeg